

lægning og til bygge lov. Den betyder selv-
sagt en forenkling af sagsgangen for grund-
ejerens vedkommende og en sikring af vej-
bestyrelsens interesser. Man mener ikke, at
panthavere eller indehavere af andre be-
grænsede rettigheder vil få tab eller ulemper
ved ordningen.

Til § 2.

Til nr. 4.

Der henvises til lovforslagets bemærknin-
ger.

Til nr. 8.

Ved gennemførelsen af lov om private
fællesveje indførtes der hjemmel til at ned-
lægge private fællesveje i byområderne, me-
dens spørgsmålet om nedlæggelse af private
fællesveje i landområderne forudsattes løst
gennem forhandling mellem de vejberettigede.
Kommunerne landet over modtager jævn-
lig henvendelser fra private, der ønsker, at
kommunen skal tage stilling til spørgsmålet
om nedlæggelse af sådanne veje. Kommunerne
har ofte gerne villet bistå de private i
disse sager, men lovgivningen har hidtil ikke
åbnet mulighed derfor. Dette er baggrunden
for det foreliggende forslag, der giver kom-
munerne mulighed for at behandle disse pro-
blemer.

Til nr. 9.

Den nugældende formulering af privat-
vejslovens § 15 giver en færdselsberettiget
mulighed for at forlange, at kommunen med
et halvt års mellemrum skal tage stilling til
en vejs vedligeholdelsestilstand. Dette føles
urimeligt i mange tilfælde, og derfor har man
i forslaget foreslået, at de færdselsberettigede
alene har krav på et vejsyn en gang om året.
Hvis der skulle opstå forhold, der gør et
hurtigt vejsyn påkrævet, har kommunen
mulighed for at tage sagen op på eget initia-
tiv.

Til nr. 10.

Der henvises til lovforslagets bemærknin-
ger.

Til nr. 11.

I privatvejlovens § 24, stk. 3, er anvendt
formuleringen: „Når vejmyndigheden skøn-
ner, at de i stk. 2 nævnte hensyn er tilgode-

set, skal godkendelse meddeles“. Forslaget
til lov om kommuneplanlægning indeholder
i § 16, stk. 3, en bestemmelse om, at kommu-
nalbestyrelsen har pligt til at tilvejebringe
en lokalplan i forbindelse med større ud-
styknings og bygge- og anlægsarbejder.
Miljøministeriet har udtrykt bekymring over
bestemmelsen i privatvejloven, der af den
private vil kunne anføres mod eventuelle
beslutninger fra kommunalbestyrelsens side
om, at der skal tilvejebringes lokalplan, for-
inden vejudlægget accepteres. Som følge her-
af er bestemmelsen foreslået slettet. Det
følger af almindelige forvaltningsretlige syns-
punkter, at grundejeren har krav på en af-
gørelse af en ansøgning, når de hensyn, der
ligger til grund for godkendelsesordningen,
foreligger tilgodeset, men ved at fjerne den
udtrykkelige bestemmelse derom undgår man
usikkerhed om bestemmelsens forhold til
kommuneplanlægningsloven.

Til nr. 15 og 16.

Efter privatvejlovens § 31 skal projekter
til udlæg af private fællesveje fremlægges
til almindeligt eftersyn. Bestemmelsen her-
om tilsigter offentlighed omkring disse be-
slutninger, således at grundejere i nabolaget
får mulighed for at gøre deres synspunkter
gældende, f.eks. med hensyn til en ændret
udformning af vejudlægget, hvorved de får
bedre mulighed for at tilrettelægge deres ud-
stykningsplaner. Det føles imidlertid af de kom-
munale forvaltninger som en urimelig be-
lastning at skulle offentliggøre vejudlæg, der
helt klart alene har betydning for nogle få
ejendomme, som i forvejen er involveret i
vejudlægget, men som ikke kan tænkes at
få betydning for andre grundejere. Tilsva-
rende anser de berørte grundejere det for ur-
imeligt, at deres udstykningsplaner skal træk-
kes i langdrag som følge af procedureregler
af helt formel betydning. Derfor har man
foreslået en bestemmelse, der giver vejmyndi-
gheden mulighed for at undlade fremlæg-
gelse og den dermed forbundne forsinkelse
af vejudlægget, hvis den skønner, at det ude-
lukkende har betydning for de ejendomme,
der er omfattet af vejudlægget, og som i for-
vejen får underretning om dette.

Til nr. 20.

Der henvises til bemærkningerne til lov-
forslaget.